

тата: бъдете свободни и винаги готови да смените дома си, щом стане необходимо. Вие нямате нужда от друго, освен от храна и дрехи. Ако някой от вас огладнее, нека си намери храна с лъка и стрелите си, или да извади от жилите на коня си: да напълни с кръв червото на някоя овца и да го опече под седлото на коня. Това е най-силната храна. Който намери по пътя парче плат или кожа, нека я прибере. Когато има време, ще кърпи дрехата си. Така тя ще трае дорде е жива..."

Българите слушаха поразени. Вярвайки в мощта на Тангра, лудете на Телец и Омортаг бяха сложили основите на нова, крепка държава между Бялото, Синьото и ^{Черното} ~~Пронтийското~~ море. С такива сурови закони някога и Крум бе закрепил и разширил това младо царство. Велик завоевател може да бъде само този, който живее просто и близо до природата. Затова изнежените ромейци загубиха. Константиновград. Затова сега и латините, дошли като сурови и смели рицари от Запад, свикнаха с разкоша и охолствата край Босфора и престанаха да бъдат добри бранници.

— А тия железни топки, с които тъй грозно поразихте врага, как ги правите? — попита Петър с горещо любопитство.

— Научихме това от китайците — отвърна пленникът. — Те умрат да си служат с гърмящата смърт.

— За добрия ти разказ, аз ти дарявам свободата... Върви си с мир при твоите... — каза Йоан Асен и даде знак да снемат оковите му.

Азиатецът почна да диша бързо и неравно. Дрейните му очи ких диво засвяткаха. Широкото му жълто лице стана пепеливо. Той отново падна на колене пред самодържеца, простре ръце нагоре, поклони се като към божество.

— Както слънцето изпраща лъчите си по всички посоки, тъй и славата ти нека се разнася по всички земи, славний господарю. Ала Чагадра-хан не може да се върне при хората си... Пленникът